

Nicolas Altstaedt u Kneževu dvoru

Poznati violončelist za Bacha koristi posebno kratko gudalo da zvuk bude elegantniji i čišći

U fokusu koncerta na Dubrovačkim ljetnim igrama bila je i raznolikost zvukova koja proizlazi iz brojnih tehnika

Jelena Sviben

U ponедјелjak, 31. srpnja, na Dubrovačkim ljetnim igrama održan je solistički recital violončelista Nicolasa Altstaedta.

Nicolas Altstaedt glazbenik je širokog područja interesa. Osim što je izvođač on je i dirigent i umjetnički voditelj festivala, a kao solist na violončelu izvodi raznolik repertoar, pri čemu veliku pozornost pridaje izvođenju djela skladatelja 20. i 21. stoljeća. Ovo bogatstvo Altstaedtovih izvođačkih sklonosti odrazilo se i u programu njegova recitala u Dubrovniku.

Koncert je započeo skladbom "Trois strophes sur le nom de Sacher" koju je skladatelj Henri Dutilleux napisao 1976. godine. Ova kratka skladba, koja traje ne-

punih devet minuta, sadrži mnogo zvukovno različitih glazbenih dogadaja (kao što su flaželeti i glijanda svirani sul ponticello, pizzicata lijevom rukom, brze i tihе pasaže koje zvuče poput zujanja...), ali i tišina, kao i jedan citat Beše Bartóka. Altstaedtova interpretacija bila je jasna, tečna i pregledna, s dosta energije, odlučnosti i sigurnosti.

Skladba iz 2019. godine

Sljedeća je na programu bila "Suite za violončelo br. 5 u c molu" Johanna Sebastiana Bacha. Aldstaedt je odlučio koristiti barokno gudalo koje zbog svoje kratkoće, lakoće i zaobljenosti pruža jasniju artikulaciju te čišći i elegantniji zvuk. Unatoč tome, u nekim su stavcima brže pasaže i dijelovi u dubokom registru bili manje raz-

DUBROVAČKE LIJETNE IGRE

govjetni i upotpunjeni u masu zvuka, a od šest stavaka ove Bachove suite u Altstaedtovoj izvedbi najbolje je zazvučala izdvojena melodijska linija osjećajne Sarabande.

Uslijedila je izvedba skladbe "Melodie" Jörga Widmanna. Ova skladba napisana je 2019. godine

kao uvod poznatoj "Sonati za violončelo solo, op. 8" Zoltána Kodályja, koju je Aldstaedt također izveo na svom recitalu u Dubrovniku. Widmannova skladba koristi isti način ugodebe kao i Kodályjeva Sonata, a sastoji se od niza polaganih, ugodejem "zamišljenih"

melodija u različitim registrima violončela. Kodályjeva sonata prožeta elementima tradicijske glazbe Madarske bila je vrhunac i završetak ovoga koncerta.

Ekspresivan glazbenik

Općenito govoreći, program koncerta bio je vrlo dobro osmišljen, donijevši dva velika djela iz repertoara za violončelo solo u kombinaciji s još dvije kraće i relativno novije skladbe. Osim raznolikosti samog repertoara, u fokusu večeri bila je i raznolikost zvukova violončela koja proizlazi iz grade samog instrumenta kao i iz velikog broja izvođačkih tehnika. Uz to, sve četiri skladbe na programu zahtijevale su drugaćiji način ugađanja instrumenta od uobičajenoga, čime su zvukovne mogućnosti violončela bile dodatno obogaćene. Sam Altstaedt pokazao se kao siguran i ekspresivan glazbenik koji odlično vlasta vrlo širokim repertoarom. □